

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 17. Wolgrinus Archiepiscopus Bituricensis Innocentio favet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. *probabilior, & tempore prior est. Porro*
A.C. 1131. *de tempore constat, & reliqua duo ex me-*
ritis & Dignitate eligentium probantur.
Hanc enim, ni fallor, partem sanioverem in-
venies, nempe Episcopos, Cardinales, Dia-
conos & Presbyteros, quorum maxime in-
terest Summum Pontificem eligere, & tan-
to numero, quantus de Jure sufficit. Si
consecrationem spectemus, an non ex parte
nostra stat Episcopus Ostiensis, cujus est
Romanum Pontificem ordinare? In fine
Epistolæ S. Bernardus Episcopos Aquita-
niæ ad resistendum Schismaticis præcipue
Episcopo Inculismensi excitat.

§. XVII.

Wulgrinus Archiepiscopus Bituricensis
Innocentio favet.

Petr. Bitur. **H**oc effectu neutiquam caruit S. Ber-
c. 62. tom. 2. nardi conatus; id enim cognosci-
Bibl. Lab. mus ex epistolis a tribus Aquitaniæ Epi-
P. 93. scopis, scilicet Guilielmo Santonensi,
 Guilielmo Petrocoriensi, & Guilielmo
 Pictaviensi ad Wulgrinum Archiepisco-
 pum Bituricensem datis. Ideo vero ad
 hunc Præsulem confugiebant, utique
 Aquitaniæ Primatem, quia ipse Gerar-
 dus Sedem Burdegalensem, ipsorum Me-
 tropolim, invaserat. Ergo Episcopus
 Santonensis Archiepiscopum certio-
 rem facit, quod Gerardus, Principis favore
 munitus, Episcopis Pictaviensi & Lemo-
 vicensi

vicensi e Sedibus suis expulsis, alios in-
 trusisset. *Intrusos vero, ait, non ordina-*
vit, quia nullus Episcopus se ad eos ordi-
mandos socium præbere voluit. Abbatem
quoque S. Joannis de Angelis e suo mona-
sterio ejecit. Nobis vero apud Principem
nostrum, quia intrusis cum ipso manus im-
ponere recusavimus, tantam conflagavit in-
vidiam, ut nos & Canonici nostri ex ædi-
bus nostris & tota urbe excedere compulsi
fuerimus. Sed Deo id permittente sce-
lestus vir, cum per Diocesim nostram iter
faceret, ab Aimaro, cognato nostro, stre-
nue Equite, captus, modo in custodia deti-
netur.

Sæcul. XII.
 A. C. 1131.

Quare, rogamus, ad Ecclesiam Burde-
galensem, quæ eum elegit Archiepiscopum,
atque ad Episcopos Aginnensem, Petroco-
riensem, Pictaviensem, Lemovicensem, nos-
que, epistolas scribe, prohibe, ne ei obedia-
mus, electionem ejus, Comite vim adhiben-
te, Suffraganeis Episcopis non consentien-
tibus, Episcopo Aginnensi omnibus viribus
frustra repugnante peractam, abroga &
nullam pronuncia. Milites, qui Inculis-
mensensem ceperunt, absolve, illos qui ad eum
liberandum vim adhibuerint, excommuni-
ca. Tandem Episcopis, Fratribus nostris,
præcipe, ut Aimarum pecunia aliisque
subsidiis adjuvent, quibus contra Princi-
pem nostrum & Comitem Inculismensem se
tueantur.

Sæcul. XII.

A. C. 1131.

Episcopus Petrocorientis in sua Epistola Archiepiscopum Bituricensem nomine totius provinciæ suæ rogat, ut ipsos datis literis securos reddat, affirmat, quod firmissime Innocentio Papæ adhaereat, eosque in hac causa defensurus, atque etiam tutelam Regis Franciæ conciliaturus sit. Episcopus Pictaviensis se amore Iustitiæ exulem dicit, & ab Archiepiscopo petit, ut Gerardum & conscios repetita excommunicationis censura feriat. Archiepiscopus ergo Bituricensis, quatuor Episcopis Aginnensi, Pictaviensi, Petrocorienti & Santonensi, qui cum Inculismensi tunc temporis soli erant Suffraganei Ecclesiæ Burdegalensis, quod exoptabant, scripsit. Eadem epistola etiam ad populum & Clericos Burdegalenses dirigitur, in qua monentur, firmi in obedientia, Innocentio Papæ promissa, persistere, Principum minas & persecutionem ob tam justam causam contemnere, & omnibus viribus Gerardo Inculismensi, manifesto Schismatico, se se opponere. In altera epistola dicit, Innocentium Papam a Regibus Franciæ, Angliæ, Germaniæ, Hispaniæ, Hierosolymæ & ab omnibus ferme totius orbis terrarum Principibus recipi, Gerardum autem in Concilio Remensi damnatum & depositum fuisse.

Cete-

Ceterum Dux Aquitaniæ solus trans alpes reperiebatur, qui Antipapæ factionem fovaret. Huic S. Bernardus sub idem tempus, nomine Hugonis Ducis Burgundiæ, ejus propinqui, scripsit, excitans ad Schisma damnandum. Atque in ea epistola de Schismaticis præter alia dicit: *Habent tamen Ducem Apuliæ, sed solum ex Principibus, ipsumque usurpatæ coronæ mercede ridicula deceptum. Denique quid boni, quid virtutis, quid honestatis afferunt de Summo Pontifice suo, ut & nos provocent ad favorem? si vera sunt, quæ ubique divulgat opinio, nec unius dignus est viculi potestate, si vera non sunt, decet nihilominus Caput Ecclesiæ non solum vitæ habere Sanctitatem, sed & famæ decorem.*

§. XVIII.

Tractatus Arnulphi Sagiensis contra Schismaticos.

Quæ vero in Schismate contra Anacletum Antipapam tunc vulgabatur, to. 2. Spicil. p. 336. perspicimus ex Tractatu Arnulphi Archidiaconi Sagiensis & postea Episcopi Lexoviensis, Geofrido Episcopo Carnotensi & Innocentii Pontificis Legato inscripto. Arnulphus tunc in Italia versabatur, quo cum Leges Romanas addiscendi studium petraxerat; quare cum absens Ecclesiæ suæ aliud obsequium præstare non pos-

Sæcul. XII.
A.C. 1131.

ey. 127.